

окол. Tohanî. *Scheiŭ*, отдѣлна мѣстность въ окр. Falcii, окол. Prutŭ. *Scheiu*, село въ окр. Dâmbovița, окол. Dâmbovița. *Scheiu*, с. въ окр. Argeșu, окол. Oltŭ. *Scheiu*, село въ окр. Argeșu, окол. Topologŭ. *Scheiu*, мошия въ окр. Dâmbovița. *Scheii*, (Cireșea —), мошия въ окр. Argeșu, окол. Oltŭ. *Scheiulă*, — Episcopiei, гора въ окр. Dâmbovița, окол. Dâmbovița. *Scheiulă*, — Vișoiŭ село въ окр. Muscelŭ окол. Nucșoara. *Scheiulă*, (Valea), село въ окр. Argeșu, окол. Oltu. (*Dim. Frundescu*, Dictionnaru topograficu și statisticu alu României, Bucur. 1872. p. 423. и сл.) *Schei*, махала въ Брашовъ. Центрътъ се нарича Cetate. (Nunta în Scheiu pînă pe la 1830. Revista nouă, An. I. 1888.) — *Милет*. Дакослов. Сбм. IX. 271. За шкеи = българи ср. и мажд. название на сѣката махала Bolgárszek. Ibid. Милет. поменува изъ една влашка хроника бой „la Scheie pre Siretŭ“. Въ хрониката отъ Романъ се говори сѣщо за Шкеи на Сирета. Въ Путневската idem.: „Оу българехъ на Сиретъ“. Милетичъ се пита, кои и какви сѣ били тия българи? — Тукъ имаме обаче, по-вѣроятно, название на мѣстность. Ср. и руск. хроникѣ. 2. *Нова ф. Bulgaria*. — *Bulgariŭ* село въ окр. Tecuciŭ окол. Necoresci. *Bulgariŭ* (или Cornetaŭŭ glogovenulŭ) село въ окр. Ifovŭ окол. Sabariŭ. *Bulgariŭ* (Podulŭ), отдѣлна мѣстность въ j. Romnicul Săraŭ (Frundescu o. c. p. 79.). *Bulgariŭ*, планински върхъ въ Ковареккия окръгъ, между планинитъ Vurvu — Pizigisi и Fontinele, на еднакво разстояние отъ Preluka и Karolnak-Monastor. *Bulgariŭ* или Nyirmon, село въ Солонкския окръгъ, принадлежи на нѣколко аристократи, населено отъ власи. (Ignaz Lenk v. Treuenfeld, Siebenbürgens geogr. statist. hydrogr. u. orogr. Lexicon. Wien 1839. p. 209.) || *Бул.м.*: 1. *Bulgariŭ*, lăut, saftian (log. arb. II. 244: [tarifiŭ vanaliŭ] bulgari, de 7 parcele, I leu vechiŭ); cuir de Russie. (L. Săineanu, Elemente turcești în limba Româna, Buc. 1885. p. 117. Apendice, 1392.) — Id. *bagarie*, cuir de Russie, 483. 2. Въ уста на простия народъ *schian* значи и наименъ, простакъ (naiv sau rustic). Мирпол. Dosofteiu въ Synaxar, 1683; Dek. 29. p. 244: „om prostaciŭ și schian și cu totulu țărinateciŭ“. (Hasleu, Strat și substrat. XXV). V. Jahresh. des Inst. für rum. Spr. zu Leipz. 1898, 136.

XV. Албански: 1. *Sk'a* ger. Българинъ; *гъркъ* схизматикъ (greco eretico, scismatico, Rossi). (*Sk'a* у гръцкитъ албанци гъркъ. *Sk'e* sl. въ Сириня маджарски сърбъ). Meyer, Et. Wb. Mi. Alb. F. I. 369. Cihak, Dict. 719. гдѣто сѣ показани и др. мѣста. *Sk'enist*, ger. Български. || 2. *Bulgariŭ* само въ значение на „влахъ“ въ Сириня. Mi. Alb. Forsch. I. 353. Meyer Et. Wb. 50. Отъ еръбски „бугаринъ“. Думата въ ф. *иклаж*, у Иречека шыау, е преминала и въ тайния езикъ на брацеговскитъ долгери, който съдържа изобщо много албански елементи. (Вж. нашитъ бѣлѣжки за „Българскитъ тайни езици и пословечки говори“ стр. 17.). Тукъ въ значение на „человѣкъ“. || *Географ.* 1. *Sk'nik*, *sk'eni*, България (*sk'nik* = slavinica terra. Mey. Et. Wb. Skenija, Сърбия, Mi. Alb. I. 369.) 2. *Bulgari*, селище между Caribino (на 60 мили отъ Драгъ) и Chella. Изъ едно анонимно описаніе на Албаниа отъ XVII вѣкъ (1671.—1672.) сега въ Бранкачанската библиотека, Неаполь. Въ друго анонимно описаніе отъ сѣщото вѣмѣ и мѣсто Chella се нарича *Chella Bulgari* (българска келия). — Поменува се ib. и *la villa de Bulgari* въ Лешката епархія, на сѣверъ отъ горнитъ двѣ селища; означена и на картата, издадена отъ Геккара: Bulgari. Montagnes d' Alessio. — (Макушевъ, Историч. разысканія о славянахъ въ Албаниа въ средніе вѣка. Варш. 1871. p. 3.). За името жж. при лат. бѣл. на Малатера: *Bulgaria* = Албаниа.

XVI. Въ срѣзка съ *алб.* и *ром.* име на българитъ (отъ *slavi*) е и названіето, което *цигани* имъ даватъ: *das*, българинъ, *dasini*, българка

¹⁾ Отъ ср. лат. *slavus*, *slavus* ср. и новогр. *σκλάβος* (Duc. 1391. *Σκλαβονία*, η Βουλγαρία, ib. 1392.), *ит.* *schiauo*, и пр. Meyer, 410., Mikl. Alb. I. 33. II 39.; Diez D.² I. 371. и пр. *Saf. Star* II, 25. — 48.; Cih. D. 719. — Раковски, О Асино III тѣрси въ „Шкенъ“ Херодотовитъ *Saks* = саки!